

і, зрештою, за визначенням самої ефективності лідерства [1]. Сьогодні стиль лідерства в управлінні відображає залученість керівника до реформи, якість виконання поставлених завдань, узгодженість думок і дій, знання керівником реальної ситуації; максимальне врахування і використання позитивного досвіду та мінімізацію негативних особистісних рис; пошук раціональних методів і форм дій, що забезпечують досягнення поставлених цілей [3].

Ми вважаємо, що партисипативне управління має важливе значення для підвищення ефективності управління виробництвом, мотивації працівників та розвитку соціально орієнтованих відносин у трудовому колективі. Це сприяє стабільному соціально-економічному розвитку виробничого кооперативу.

Також ми віримо, що самостійність персоналу можна розширити через делегування повноважень. При цьому працівники мають можливість задовольняти власні потреби та мотивацію. Щоб бути активними та залученими працівники повинні бути мотивованими. Сучасний керівник повинен розуміти різні стилі лідерства.

Створення ефективної системи управління людськими ресурсами сільськогосподарських підприємств потребує низки заходів для забезпечення конкурентоспроможності аграрних формувань на ринку [2].

Список використаних джерел

1. Войтович Р.В. Ідеологія, технологія та стиль у державному управлінні. Київ, 2003. 400 с.
2. Гурська І. С., Герчанівська С. В., Система управління персоналом як основа забезпечення конкурентоспроможності аграрного підприємства. Збірник наукових праць ТДАТУ імені Дмитра Моторного (економічні науки) №1(47), 2023. С. 69-76.
3. Сочинська–Сибірцева І. М. Розвиток технологій управління персоналом на вітчизняних підприємствах. Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. 2012. Вип. 21. С. 51-55.

УДК: 349.3

МОСКАЛЬСЬКИЙ В. В., магістрант

ШЕВЧЕНКО К.Р., магістрантка

Науковий керівник – **СОКОЛЬСЬКА Т.В.**, д-р. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАХИСТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Досліджено теоретико-методологічні засади державної соціальної політики захисту військовослужбовців її сутність, цілі, функції, інструменти; особливості соціального та правового захисту військовослужбовців. Проаналізовано стан державної соціальної політики військовослужбовців в Україні.

Ключові слова: соціальна політика, соціальна держава, соціальне забезпечення, соціально-економічні гарантії, грошовий захист, правовий захист, військовослужбовці.

Війна в Україні особливо загострила питання ефективної державної політики соціального захисту військовослужбовців, які беруть участь у захисті державного суверенітету України. Адже невирішеними лишаються питання соціальної нерівності,

несправедливості, зловживань та «приписування» державним нагород тим, хто не має відношення до бойових дій, невідповідність законодавства актуальним викликам, відсутність чіткої функціональної взаємодії органів публічної влади; інертність наявної системи соціального захисту; низька ефективність державних пільг; недостатня поінформованість військовиків про передбачену соціальну підтримку та захист; наявність соціальної напруженості. Низька увага до основних питань соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей призводить до зниження їх соціального рівня, невиконання задекларованих стандартів та відсутність послідовної і чіткої політики формування соціальних норм, що призводить до низької боєздатності збройних сил, відсутність активності в їх фаховій підготовці та зниження моральних якостей. Тому саме достойне матеріальне й фінансове забезпечене буття військових та їх сімей є ключовим імперативом у країнах НАТО до членства в якому прагне долучитися Україна.

Проаналізувавши наукову літературу [1-2] за обраною тематикою дослідження, відмітимо, що соціальна політика – це діяльність владних структур, інших суб'єктів соціально-політичного життя, що виявляється в управлінні соціальним розвитком суспільства, у здійсненні заходів для задоволення матеріальних і духовних потреб його членів та в регулюванні процесів соціальної диференціації суспільства.

Головною метою соціальної політики є подолання соціального напруження, досягнення рівноваги, стабільності, цілісності, консолідації, злагоди й динамізму суспільства.

Основними завданнями соціальної політики є :

- забезпечення ефективного розвитку соціальної сфери, соціального простору життєдіяльності;
- здійснення заходів щодо задоволення зростаючих матеріальних і духовних потреб членів суспільства;
- урегулювання процесів соціальної диференціації суспільством;
- підняття суспільного добробуту на рівень загальноприйнятих стандартів.

Що стосується соціальної політики захисту військовослужбовців то варто зазначити, що в Україні сформовано систему нормативно-правових актів, що регулює їх права, свободи та обов'язки, яка складається з Конституції України, законів України та підзаконних нормативно-правових актів, прийнятих на їх виконання. Основні права, свободи та обов'язки військовослужбовців, як і будь-якого громадянина, закріплені в Конституції України, а особливості їх визначені в законах та підзаконних нормативно-правових актах [3-4].

Завдання щодо забезпечення реалізації державної політики з питань національної безпеки у війсьній сфері, сферах оборони в мирний час та особливий період в частині здійснення заходів, спрямованих на реалізацію соціально-економічних і правових гарантій військовослужбовців Збройних Сил та Державної спеціальної служби транспорту, членів їх сімей та працівників Збройних Сил, осіб, звільнених з військової служби, стосовно удосконалення законодавства України з питань їх соціального і правового захисту, а також порядку та умов виплати грошового забезпечення військовослужбовців, заробітної плати працівників Збройних Сил, пенсійного забезпечення колишніх військовослужбовців і членів їх сімей, компенсаційних виплат у разі загибелі (смерті), встановлення інвалідності або часткової втрати працездатності виконує Департамент соціального забезпечення МО України.

Чинне законодавство соціального захисту військовослужбовців гарантує їм права на безоплатне отримання психологічної реабілітації; щорічне медичне обстеження і

диспансеризація із залучення необхідних спеціалістів; безоплатне забезпечення ліками; стоматологічну медичну допомогу; санаторно-курортне лікування; оздоровлення дітей військовослужбовців в порядку та у спосіб визначеному чинним законодавством України. Але фінансові можливості державного бюджету обмежені та є недостатніми для реалізації прийнятого законодавства.

Нашими дослідженнями встановлено, що нинішня система пенсійного забезпечення військових не була готова до масштабних боїв, у яких ті щодня травмуються, отримують інвалідність та гинуть. Через це держава недофінансовує видатки на користь військових та членів їх родин, які мають значні фінансові потреби, пов'язані з лікуванням. Вважаємо, що уряд має терміново переглянути політику соціального забезпечення військовослужбовців, і запровадити зміну принципів нарахування розміру грошових виплат, «не чесні», хто хоче «нажитись» на крові мають нести відповідальність перед законом та народом України. Призначення нових, збільшених грошових виплат в т.ч. пенсій має враховувати участь у боях, а не в тилу в затишних кабінетах.

Зарубіжний досвід забезпечення соціальних гарантій військовослужбовців засвідчує, що для цього більшість країн світу реалізують цілий комплекс державних заходів, які спрямовані на забезпечення гідного рівня життя і задовільного самопочуття як самих військовослужбовців, так і членів їх сімей. Найрозвиненіша та відпрацьована система грошового забезпечення військовослужбовців створена в США і країнах НАТО. Вона повністю відкрита для суспільства і інформація про соціальний захист посідає надзвичайно вагомe місце в рекламі військової служби.

В Україні соціальна політика військовослужбовців нині є аморфною і суперечливою. Через відсутність чітко визначеної концепції, стратегії та пріоритетів, необхідної економічної бази, надмірну заполітизованість українського суспільства чимало соціальних програм носять популістський, декларативний характер. Балканський досвід вказує, що уряду необхідно завчасно розробити свою модель яка була б соціально справедливою та виходила з фінансових можливостей держави.

Список літератури

1. Головащенко О. С. Поняття та ознаки соціальної держави. URL:<https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11501/1/Golovaschenko.pdf>.
2. Мойсіяха А. Принципові основи формування державної політики у соціогуманітарній сфері. InterConf. 2021. С.396-401.
3. Указ Президента «Про внесення змін до Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України». Прийняття від 11.04.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/231/2022#Text>.
4. Як обчислювати та надавати грошове забезпечення військовослужбовців 2023. URL: <https://oblikbudget.com.ua/article/427-groshove-zabezpechennya-vyskovoslujbovtsv>.